

[Kai Moltke.]

bruget, at man aflaster befolkningen og skaber betingelser for hurtig ekspansion ved at befri befolkningen for en række af de byrder, som hviler på den i dag.

Hvordan kan det gøres?

Det er blevet nævnt her, at forhøjelsen af momsens bør afskaffes, og jeg stemmer med glæde for et hvilket som helst sådant forslag. Det ville da være tåbeligt andet, for når der mangler efterspørgsel på hjemmemarkedet, var det jo ikke noget særlig klogt skridt at forhøje forbrugsafgifterne almindeligt, uanset hvilke varer det drejede sig om. Og hvis man yderligere siger, at man vil have hjulene i gang, så er et stort og bredt hjemmemarked jo samtidig grundlaget for ekspansion af industrien også på eksportområdet. Der ligger altså ikke alene problemet om at nedsætte omkostningerne, der ligger også problemet om nedsættelse af en hel række andre omkostninger end netop lønnen på et tidspunkt, hvor lønnens andel i den moderne industri er en synkende andel af varens pris i salgsøjeblikket.

Når tingene ligger sådan, tror jeg ikke, det er nogen de vises sten, som LOs formand — som den konservative ordfører her i salen i dag påberåbte sig — har fundet: at nu klarer vi situationen og skaffer flere penge til investeringer ved at aflevere en dyrtidsportion til aktieopkøb. Jeg ved ikke, om hr. Thomas Nielsen har givet den konservative ordfører bemyndigelse til at fremsætte dette forslag på hans vegne her i tinget. Men jeg ved da af gammel erfaring, hvem man rammer, hvis noget sådant realiseres. Medlem af dette ting, formand for Dansk Arbejdsmands- og Specialarbejder Forbund hr. Anker Jørgensen skrev jo i december, at de ikke-faglærte i gennemsnit havde hentet 33 pct. af deres lønfremgang fra pristalsreguleringen og kvinderne endog 45 pct. igennem de sidste 10 år. Ja men jeg er ikke sikker på, at de lavtlønnede arbejdsmænd og de kvindelige arbejdere, som kæmper for ligeløn, er særlig oplagt til nu på et tidspunkt, hvor købekraften er indskrænket og svindende, at aflevere en dyrtidsportion for at købe aktier i selskaber, som i øjeblikket er ved at stabilisere sig. Jeg tror ikke, at vejen til fagligt demokrati går gennem sådanne foranstaltninger og allermindst ved at lade de lavestlønnedes brede masse stå

som dem, som skal finansiere den moderne industris omlægninger.

For hvad er indkomspolitik? Jeg vil bare give baggrunden i to korte sætninger. Indkomspolitikken ene forudsætning er en række varers stadig kortere levetid og dermed en hurtigere trang til fornyelse hos forbrugerne. Og indkomspolitikken anden side er den moderne tekniske revolution. Der, hvor produktionsmidler tidligere var et varigt gode i produktionen, må de nu fornys langt hurtigere. Og hvad betyder denne indkomspolitik? Den betyder, at større dele af merværdien, skabt af arbejderne, skal bruges til at finansiere apparatet, der slides mere. Men det betyder samtidig, at det, som man indvinder gennem merværdien, skaber øget profit og skaber formue-tilvækst for de få, som behersker det økonomiske liv her i landet.

Det er indkomspolitikken baggrund, og det rejser et helt andet problem, problemet, om en lille økonomisk magtelite fortsat så at sige gennem arbejderklassens merprofit skal finansiere den hurtigere fornyelse af tingene. Det er her, vi stiller os skeptisk, først og fremmest fordi indkomspolitikken efter det, vi hidtil har hørt om den, er ensidigt rettet mod lønmodtagerne: Billigere jord, billigere boliger og alt det andet, som man kunne love om, kunne jo nås, hvis man interesserede sig for indkomspolitikken anden side. Og under hensyn til den temmelig spændte beskæftigelsessituation, vi har her i landet, skal jeg, skønt en ontrent ensom svale, alligevel fremsætte dette forslag om motiveret dagsorden:

„Under henvisning til, at de økonomiske eksperter har fremhævet, at delvis svigtende efterspørgsel på hjemmemarkedet er blevet en faktor, som bremser bestræbelser for at opretholde fuld beskæftigelse,

pålægger folketinget regeringen at afhjælpe dette misforhold ved gennem lovændringer at tage initiativ til en fuldstændig afskaffelse af momsens på almindelige levnedsmidler, medicinalvarer, på vand, gas, elektricitet, ved byggevirksomhed, på brændsel til boligopvarmning samt på al uddannelseslitteratur og undervisningsmateriel

og går derefter over til næste sag på dagsordenen.“